

LXIII.

Forslag til Lov

om

superficiære Fæste- og Lejeforhold.

(Fremsat i Folketinget den 11. Januar 1917 af Landbrugsminister *Kr. Pedersen*.)

§ 1.

Naar Fæste eller Leje af Jord er indgaaet paa fast Aaremaal, dog mindst 25 Aar, og Brugeren ejer derpaa værende Bygninger, som han ikke er pligtig til at aflevere i kontraktmæssig Stand ved Brugsforholdets Ophør, kan han ved Henvendelse til den for Amtet beskikkede Afløsningsformand (§ 5) kræve den af Brugsforholdet omfattede Jord ansat til dens Værdi i Handel og Vandel.

§ 2.

Begæring om saadan Vurdering maa skriftlig være indgivet til Afløsningsformanden senest $\frac{1}{2}$ Aar og tidligst $1\frac{1}{2}$ Aar før Brugskontraktens Udløb. Indtil $\frac{1}{2}$ Aar efter denne Lovs Ikrafttræden er det dog tidsnok, at Begæring er indgivet inden Brugskontraktens Udløb.

§ 3.

Vurderingsforretningen bør indeholde en nøje Angivelse af de Omstændigheder, som har været bestemmende for Værdiansættelsen, og Udskrift skal snarest leveres begge Parter. Disse er pligtige til at levere Afløsningskommissionen alle de Oplysninger, som den maatte afkræve dem.

Den Værdiforøgelse, Brugeren i sin Besiddelsestid bevislig har tilført Jorden ved Grundforbedringer, opgøres særskilt og fradrages ved Vurderingen. Paa samme Maade opgøres saadan Førringelse, for hvilken der ved Brugsforholdets Udløb vilde tilkomme Ejeren Erstatning; den herfor ansatte Værdi tillægges Vurderingssummen.

§ 4.

Naar Vurderingsforretningen er sluttet, kan Brugeren forlange Brugsforholdet fortsat i et lige saa langt Aaremaal som det i Brugskontrakten fastsatte mod at udrede en aarlig Afgift til Ejeren af 4 pCt. af det Beløb, hvortil Jorden er vurderet.